

از اظهارات برخی از صاحب‌نظران سیاسی داخلی و خارجی این‌گونه استنباط می‌شود که معتقدند تحولات سال‌های اخیر در خاورمیانه و جهان، ایران را در موقعیت تفوق استراتژیک قرار داده است؛ به گونه‌ای که در تاریخ سیاسی ۲۰۰ ساله‌ی اخیر هیچ‌گاه ایران از چنین جایگاه و قدرت منطقه‌ای و جهانی برخوردار نبوده است...

از اظهارات برخی از صاحب‌نظران سیاسی داخلی و خارجی این‌گونه استنباط می‌شود که معتقدند تحولات سال‌های اخیر در خاورمیانه و جهان، ایران را در موقعیت تفوق استراتژیک قرار داده است؛ به گونه‌ای که در تاریخ سیاسی ۲۰۰ ساله‌ی اخیر هیچ‌گاه ایران از چنین جایگاه و قدرت منطقه‌ای و جهانی برخوردار نبوده است. فروپاشی امپراتوری شرق یعنی شوروی، شکست استراتژی یکجانبه‌گرایی دیگر امپراتور جهان یعنی آمریکا، سقوط طالبان در افغانستان، سقوط صدام در عراق، شکست آمریکا در جنگ‌های افغانستان و عراق، بیداری عربی و سقوط متحدین سنتی غرب در منطقه همچون مبارک در مصر و بن علی در تونس، توسعه‌ی نفوذ و قدرت منطقه‌ای ایران در کشورهای عربی همچون سوریه، لبنان، عراق و یمن، گرایش قدرت‌های جهانی برای تعامل با ایران بعد از برجام، ثبات و امنیت و اقتدار داخلی ایران از جمله مؤلفه‌های چنین استنباط و تئوری سیاسی است. نگرانی اینجاست که چنین باور سیاسی موجب ایجاد یک «خودبزرگ‌بینی سیاسی» غیرواقع‌بینانه‌ای شود که تهدیدات بی‌سابقه‌ی جاری علیه امنیت ملی و جایگاه سیاسی ایران یا نادیده یا دست‌کم گرفته شود. واقعیت این است که تحولات تاریخ اخیر خاورمیانه، ایران را هم با فرصت‌ها و هم با تهدیدهای بی‌سابقه یا کم‌سابقه‌ای مواجه کرده که ناتوانی در بهره‌برداری از فرصت‌ها موجب تفوق تهدیدها خواهد شد. در این نوشتار صرفاً به برخی از تحولات اشاره می‌شود که باید ما را بیش از همیشه هوشیار کند...